

Pinokyo

Carlo Collodi

*Carlo Collodi'nin aynı adlı eserinden Ilse Bintig tarafından
kısaltılarak kaleme alınmıştır.*

Resimleyen: Oliver Regener

Çeviren: Saadet Bağçacı

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2024
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2025

ÇOCUK KLASİKLERİ: PİNOKYO

Carlo Collodi

Özgün adı: Pinocchio's Abenteuer

ISBN: 978-605-188-744-9

© 2017 Arena Verlag GmbH, Würzburg, Almanya. <http://www.arena-verlag.de>

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, AnatoliaLit Agency aracılığıyla
Arena Verlag GmbH'den alınmış olup Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

Çeviren: Saadet Bağçacı

Grafik tasarım: Erbil Kargı

Baskı: **Anıt Ofset Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti.**

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi Kat: 3 1-ND-19

Topkapı - İstanbul

Cilt: Buluş Mücellit, İstanbul

Matbaa Sertifika No: 51888

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69

Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

İÇİNDEKİLER

Adı Pinokyo Olsun.....	5
Kaçaklar Acı Çeker.....	11
Tahta Kafalar ve Zorlu Oğullar.....	19
Yalanlar Burun Uzatır.....	27
Artist Olmak Varmış!.....	33
Gerçekten Berbat!.....	41
İyi Bir Bekçi Köpeği Yoldan Çıkmaz.....	51
Alay Edildi, Kovalandı Ama Yine de Kazandı.....	57
Arkadaş İnsanı Kolayca Ayartabilir.....	63
Okulsuz Hayat, Oh Ne Rahat!.....	69
Eşekler Yalnız Gelmez.....	75
Kaçırılma, Kandırılma ve Satılma!.....	81
Sakat Bir Eşek Kaç Para Eder?.....	89
Dikkat Et de Monstro'ya Yem Olma!.....	93
Balınanın Midesindeki Mucize.....	99
Dilekler Gerçek Olsa... ..	105

Adı Pinokyo Olsun

ek bir ışığın yandığı küçük İtalyan kasabasının üstüne koyu bir karanlık çökmüştü. Yalnızca marangozun küçük evinde ışık vardı. Bu çok alışılmadık bir durumdu zira ihtiyar Geppetto her sabah gün ışımadan kalkar, akşamları da vakitlice yatar. Bugün eski atölyede hiçbir şey olağan düzeninde değildi. Saatin gece yarısına yaklaşmasına karşın yaşlı marangoz bir çam kü-tüğünün başına oturmuş, sağını solunu yontuyordu.

Normalde tahta kuklalardan birinin kafasına yerleşip uyuklayan kocaman cırcır böceği huzursuzluk içinde duvarda geziniyordu. Çok akıllı –hatta konuşabilen– bir böcek olduğu için durum onu da çok şaşırtmıştı. Ahşap ustası yaşlı Geppetto saatlerdir bir tabureye tünemiş, tahtadan, tuhaf bir adam yontuyordu.

Aslında o marangoz sayılmazdı. İşi gücü tahta kuklalar yapmaktı. O zamana dek sayısız kukla yapmıştı. Bazıları komik görünüşlüydü. Onlardan birkaçını duvarlara asmıştı. Cırcır böceği onlarla sohbet etmeyi çok istiyordu ama kuklaların hepsi dilsizdi. Bunda bir tuhaflık yoktu elbette. Onlar tahtadandı ve tahta kafalı bir şey ne düşünebilir ne de konuşabilirdi. Bunu herkes bilirdi. Ama Geppetto'nun o gün komik suratlı bir adam yonttuğu açık renk çam kütüğünde gizem dolu bir sihir saklıydı sanki. Çamdan yontulan her kıymıkta cırcır böceği ince bir mırıltı duyuyordu.

Minik adam, kolları, bacakları tamamlanınca uykudan uyanan küçük bir çocuk gibi gerindi. Geppetto Usta kuklayı masaya oturtunca sanki bir mucize oldu. Küçük adam kendini beğenmiş bir edayla bacaklarını salladı. Heyecanla kuklayı izleyen cırcır böceği, boya kutularına uzanan Geppetto'nun kuklanın suratına kırmızı dudaklı bir ağız çizdiğini gördü. Ağzı çizilir çizilmez bizim kukla kahkahalarla gülmeye başladı. Ustasıyla alay ediyordu sanki. Yontma bıçağına uzanan Geppetto, "Seni arsız maymun!" diye söylendi.

“Az bekle hele! Sana ceza olarak upuzun bir burunla kocaman, şapşal gözler yapayım da gör!”

Merakla kuklacının omzuna tırmanan cırcır böceği gözlerine inanamadı. İnce uzun burunlu küçük yaramaz, ustasına dil çıkarmasın mı! Geppetto da güldü ve küçük adamı sevgiyle kucağına oturttu. Canlı bir varlık yarattığının farkında değildi.

“Sonunda bir oğlum oldu,” diyen yaşlı adamın yüzü parlıyordu. Kuklanın başını okşayarak, “Ömrüm boyunca bir oğlumun olmasını istemiştım,” diye mırıldandı. Kısa bir süre düşündükten sonra, “Biliyor musun, sana Pinokyo adını vereceğim. Şans getiren bir isimdir,” diye ekledi.

Küçük oğlu babasının dizlerinde sevinçle hopluyordu. Küçük, tahta kafasında yaramazlık dışında bir şey yok gibiydi. Birden Geppetto’nun başına uzandı. Meğer yaşlı adamın saçları perukmuş. Elindeki peruğu havaya kaldıran kukla, kolunun bir hareketiyle peruğu atölyenin bir ucundaki talaş yığınınına fırlattı. Çok eğlendiği attığı çıgıllıklardan anlaşılıyordu. Yaşlı ahşap ustası küçük adamı yere koydu. Bir yandan da

işaret parmağını havaya kaldırıp yaramaz kuklayı hi-
zaya getirmeye çalışıyordu.

Ama onu hiç umursamayan ufaklık kendini beğen-
miş bir edayla cılız bacaklarını aç aça atölyede dola-
şıyordu. Gelip Geppetto'nun önünde durdu ve "Açım
ben!" diye bağırdı.

Yaşlı adam küçüğe yiyecek bir şeyler bulmak için
yan odaya gitti.

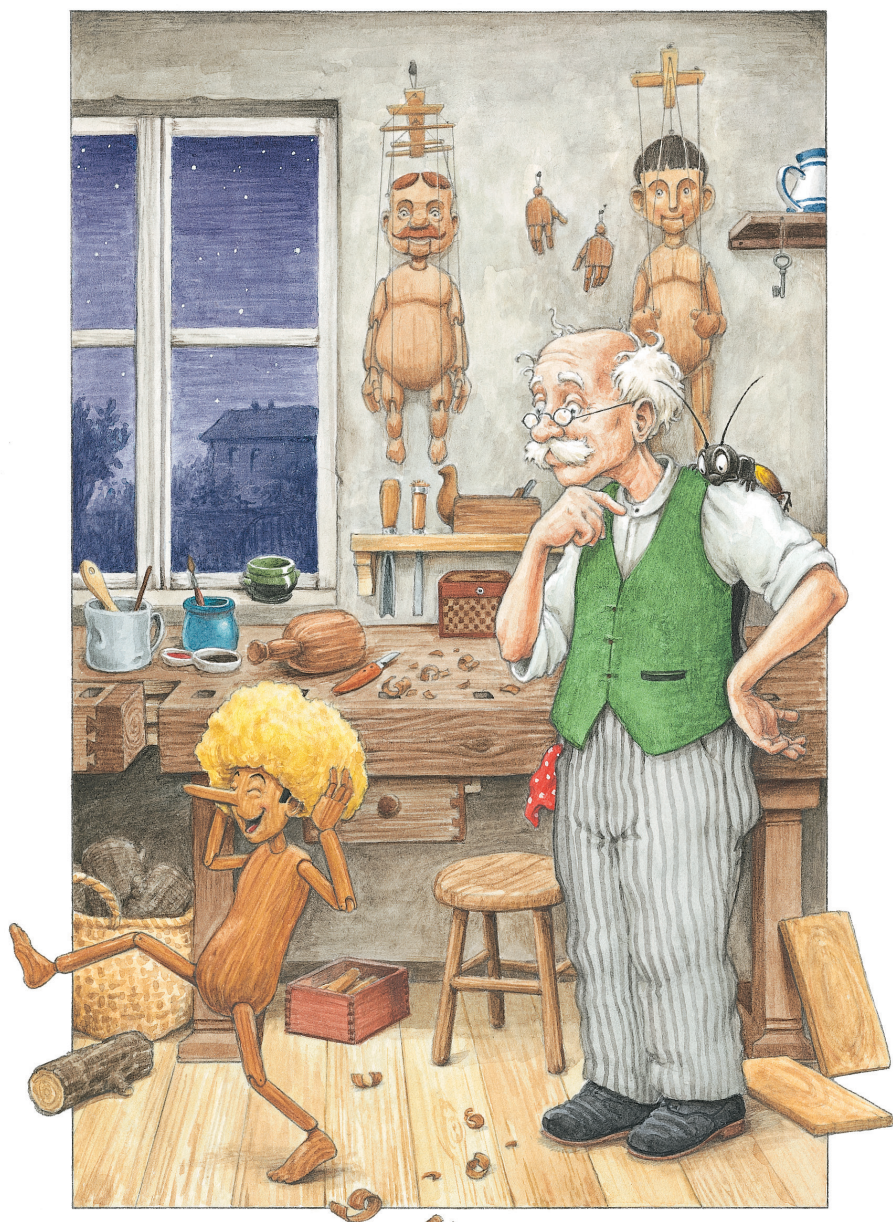
O sırada Pinokyo da merakla gezinerek atölyeyi in-
celiyordu. Birden cırcır böceğini fark etti.

Hemen, "Sen de kimsin?" diye sordu.

"Zirp, zirp, zirp! Ben konuşan bir cırcır böceğiyim.
Yüzyıldır bu evde yaşıyorum."

"O zaman gitme zamanın gelmiş de geçiyor," diye ba-
ğırdı küçük kukla. Baktı ki cırcır böceği yanıt vermiyor,
bu kez de, "Ben ne dersem yapmak zorundasın çünkü
ben gerçek bir çocuğum," diye bir tehdit savurdu.

Cırcır böceği başını sallayarak, "Hayır hiç de bile...
En azından henüz öyle değilsin," diye yanıt verdi.
"Eğer gerçek bir çocuk olmak istiyorsan çok şey öğ-
renmen gerekiyor."

Pinokyo, “Hah hah ha!” diye güldü. “Öğrenmek mi? Sen neler diyorsun? Öğreneceğim, öyle mi? Bir öğrenmem eksikti!”

“O zaman ömrün boyunca odun kafa olarak kalırsın,” diye karşılık veren cırcır böceği atölyenin karanlık bir köşesine çekildi.

